

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. De stella cum Christo oritura, vaticinium Balaam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

rectè Augustinus, contra Manichæos dicentes, Christum colligatum esse stellis, & esse sub fato stellarum, sic concludit: *Stella illa, quam viderunt Magi, Christo secundum carnem nato, non ad decretum dominabatur, sed ad testimonium famulabatur; nec eum subyiebat imperio, sed indicabat obsequio.* Atque post illa: *Non ideo, inquit, Christus natus est, quia illa extitit; sed ideo illa noua exorta est, quia Christus natus est.* Vnde, si dici oporteret, non stellam Christo, sed Christum stellæ fatum fuisse diceremus. Ipse quippe illi, non illa huic nascendi attulit causam. Si ergo sunt fata, quæ a fando, id est, dicendo appellata sunt, quoniam Christus verbum Dei est, in quo, antequam essent, dicta sunt omnia, non consortium siderum, fatum Christi est; sed fatum etiam siderum Christus est, qui & ipsam carnem sub celo creatam ea voluntate assumpsit, qua etiam celum creauit; ea potestate deposuit, & recepit, qua etiam sideribus imperauit.

S. Augustin.
lib. 2. contra
Fauft. cap. 5.

Quo pacto igitur Christum natum, in stella, Magi viderunt, quando eum non arte Astrologica, non scientiâ Fati, non notis stellæ inscriptis potuerunt cognoscere? Communis est Basilij, Hieronymi, aliorumque SS. PP. sententia, Christum stellæ nouæ indicio à Magis cognitum, quia, sicut cometæ mortes regum mutationesque regnorum portendunt; ita Balaam vaticinatus erat, cum Christo stellam orituram. *Orietur stella ex Jacob.* Magi ergo, vel posterius, vel successores Balaam Ierosolymam venientes dicebant: *Vbi est, qui natus est Rex Iudeorum? vidimus enim stellam eius,* quem è vaticinio Balaam, ex prædictione Sibyllæ, denique instinctu & reuelatione diuina, stellæ indicio designatum nouimus. Cur enim vaticinium Balaam successores eius latuisset, quod neque Romanis fuit incognitum? Siquidem & Cicero, & Suetonius, & post illos etiam Orosius, tradunt, communem tum famam fuisse, ex Iudæa proditurum regem, qui omnibus dominaretur, quod Gentiles Vespasiano suo falsò tribuerunt; Sibylla autem & Chalcidius Gentilis ac Platonicus Philosophus, Christo ex Virgine nascituro. Sibyllæ oraculum tale extat.

X.
Num. 24. 17.

Matth. 2. 2.
Cic. lib. 2. de
diuinat.
Sueton. in
Vespasiano.
Orosius lib.
6. cap. 6.

*Diuinamq; Magi stellam coluere recentem,
Monstratusq; Dei præcepta sequentibus infans
Est in præsepi.*

Lib. 8. orac.
Sibyllin.

Chalcidius autem ita scribit: *Est alia sanctior & venerabilior historia, quæ perhibet de ortu stellæ cuiusdam, non morbos mortésq; denuntiantis, sed descensum DEI venerabilis ad humane conuersionis, re-*

Chalcidius
in Timæum
Platonis.

vūm, mortalium gratiam: quam stellam cum nocturno itinere suspēxissent Chaldaorum profecto sapientes viri, & consideratione rerum gestarum satis exercitati, quesisse dicuntur recentem Dei ortum, reperitāq; illa maiestate puerili, venerati esse, & vota Deo tanto conuenientia nuncupasse.

XI.

Imperf. op.
author. ho
mil. 2.

Imperfecti operis auctor refert, Successores Balaam, post oraculum eius de stella ex Jacob oritura, per singulas aetates, aliquos deputasse, qui identidem caelum contemplantur, vt stella huius ortum, in monte, qui Victorialis dicebatur, obseruarent; tandemque, cum hi ipsi Magi eius ortum praestolarentur, apparuit eis, inquit, descendens super montem illum Victoriam, habens in se formam quasi pueri parvuli, & super se similitudinem crucis; & locuta est eis, & docuit eos, & praecepit eis, vt proficiscerentur in Iudaeam. Proficiscentibus autem eis, per biennium, praecedebat stella, & neq; esca, neq; potus defecit in peris eorum. Haec incertae fidei esse, merito iudicat

Cornel. de

Lap. in c. 2

Matth. S. E.

Epiph. ha-

rec. 26.

S. Augustin.

serm. 2. de

Epiph.

Cornelius nosse; & ex Apocryphis Sethianorum haeticorum libris transfumta, ipse fatetur author, & docet Epiphanius. Itaque longè verosimilius est, non visam in stella imaginem, sed Magos, visa stella, secretiori caelestis Numinis afflatu motos, hanc quasi cali linguam loquentem audiuisset, eamque radios suos longiores, instar cometæ versus Iudaeam clariùs extendentem, vsque ad cunas Christi profecutos esse. Dedit aspicientibus intellectum, qui praestitit

Leo serm. 4.

de Epiph.

signum, ait S. Leo, & quod fecit intelligi, fecit inquiri; & se inueniendum obtulit requisitus. Tam scilicet formosa claritas, tamque extraordinaria fuit maiestas stellæ, vt facillè Magi, iam antè de ea à Balaam moniti, aliquid eam diuini portendere arbitrarentur. Certè in ea Angelus Magos duxit, sicut olim in columna ignis Israelitas; quæ noua fuit, neque ante, neque postea visa; non, vt ceteræ, quarto Mundi die, sed, ipsa nocte Natiuitatis Christi, vel creata, vel producta atque ex aère condensato efformata; loco, motu, tempore (nam & interdiu lucebat) duratione (durauit enim tantum per 13. dies) magnitudine, subductione sui, & ostensione repetita, nec non & statione (stetit enim supra domum, vbi erat puer) ac splendoris excellentia à ceteris astris discriminata. Nam hæc, vt S. Ignatius, qui paulò post Christum vixit, testatur, stella

S. Ignat.

epist. 14.

fulsu, exuperans omnes, quotquot antè fuerant: lux enim illius erat inenarrabilis, & stuporem incussit omnibus aspicientibus eam rei nouitatem: omnia autem reliqua astra una cum sole & luna chorus fuere stellæ illius

luis